

N:o 71.

Af herr **J. Johnsson** i Bollnäs, med förslag till ändrad lydelse af § 1 i förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Sedan 1892 års Riksdag antagit att hvila för vidare behandling i grundlagsenlig ordning förslag till ändrad lydelse af § 6 riksdagsordningen af innebåll, att Första kammaren skall bestå af etthundrafemtio ledamöter, valde af landstingen och de städer, som ej i landsting deltaga, efter folkmängden, dervid landsting och sådan stad utse en ledamot för hvarje fullt tal af en etthundrafemtiondedel af rikets hela invånareantal, men att valkrets af mindre folkmängd dock eger utse en ledamot; så väcktes af mig vid förlidet års riksdag (i motion n:o 47) förslag, att Riksdagen måtte besluta sådan ändring af § 1 kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862, att stad, hvars folkmängd öfverstege en etthundrafemtiondedel af rikets hela invånareantal, må från landsting utsöndras och bilda egen valkrets för sådant val.

Vid behandling af detta ärende förklarade lagutskottet, i utlåtande n:o 52, att då det syntes utskottet som en ändring af ifrågavarande stadgande i förordningen om landsting borde förekomma »endast för det fall, att ofvannämnda grundlagsändringsförslag varder antaget», och då det icke tillkom förlidet års riksdag att derom besluta, hemställde utskottet, att frågan, såsom för tidigt väckt, icke måtte bifallas. Denna utskottets hemställan bifölls af såväl Första som Andra Kammaren.

Det lärers få antagas, att Riksdagen genom godkännande af lagutskottets omförmälda hemställan velat uttala den åsigt, att om det hvilande förslaget till ändring af § 6 riksdagsordningen varder antaget, i sammanhang dermed bör beslutas sådan ändring af § 1 kongl. förordnin-

gen om landsting, att stad och landsting varda likställda i afseende å val till ledamot af Första Kammaren; och då ifrågavarande grundlagsändringsförslag lärer komma att föreläggas denna Riksdag till pröfning, har jag tagit mig friheten förnya min förlidet år väckta motion.

Då det icke lärer kunna ifrågasättas, att Riksdagen antager förslaget af § 6 riksdagsordningen utan att sådana bestämmelser i afseende å det invånareantal, som betingas för stad att bilda egen valkrets, stadgas, att landsting och stad varda i berörda afseende likställda, enär, genom ett motsatt förfarande, ett missförhållande mellan landsting och stad, till förmån för den senare, uppstår, som ökas i förhållande till folkmängdens i hela riket tillväxt, så torde jag kunna inskränka mig att för bifall till det af mig väckta förslaget åberopa de skäl, som i omförmälda motion anförts.

På grund häraf får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen, under förutsättning att det hvilande förslaget till § 6 riksdagsordningen antages, för sin del måtte antaga följande förordning angående förändrad lydelse af § 1 kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Härigenom förordnas, att § 1 i kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862 skall hafva följande förändrade lydelse:

I hvarje län skall finnas ett landsting, sammansatt af valda ombud från länets städer och härad eller tingslag; dock att detta stadgande, äfvensom hvad här nedan vidare föreskrifves, icke må ega tillämpning på stad, som har en folkmängd af minst en etthundrafemtiondedel af rikets hela invånareantal. Landstingsmännen äro vid utöfning af sitt uppdrag icke bundna af valmäns föreskrifter.

Om remiss till lagutskottet anhålles, och torde utskottet vidtaga de redaktionsförändringar, som för vinnande af motionens syfte kunna vara erforderliga.

Stockholm den 27 januari 1894.

J. Johnsson.